

Diàleg en estil directe:

reprodueix literalment, és a dir, exactament, les paraules dels personatges que hi intervenen.

1. De vegades, el narrador introdueix el que diuen els personatges abans que hi intervenguin, amb l'ús dels dos punts (:)
2. Escrivim un guió (—) abans de la intervenció de cada personatge i el tornem a escriure després si el narrador ens dóna alguna informació.
3. La intervenció de cada personatge s'escriu en una línia a part.
4. Es reproduïx el llenguatge propi d'un diàleg oral amb l'ús d'interrogacions, exclamacions, expressions inacabades, etc.
5. Els verbs que es fan servir solen ser en present i en primera persona.

Diàleg en estil indirecte:

no reproduïx literalment les paraules dels personatges, sinó que mitjançant un narrador s'explica el que diuen.

1. Els verbs en estil indirecte solen ser en passat i en tercera persona.
2. Les oracions normalment s'uneixen mitjançant verbs com va dir, va respondre seguits de la conjunció que.

En Gregori va anar cap al final del passadís, va despenjar l'intèrfon i va preguntar qui era. Una veu va preguntar si vivia allà en Gregori. En Gregori va respondre si era en Pau. En Pau va respondre que sí i li va preguntar qui era ell. En Gregori va dir que pugés. En Gregori va sortir al replà de l'escala a esperar-lo. El va agafar molt fort i li va dir que li havia de donar una bona notícia. En Pau va preguntar si ho deia de debò. Aleshores, en Gregori va respondre que la bona notícia era que s'alegrava molt de veure'l.